

2) O transpunere a articolului 4 punctul 6 din Decizia-cadru 2002/584 într-o modalitate în care este interzisă întotdeauna extrădarea unui resortisant al statului membru respectiv împotriva voinței acestuia, în scopul executării unei pedepse, în timp ce, dimpotrivă, extrădarea resortisanților altor state membre împotriva voinței lor poate fi autorizată în funcție de puterea de apreciere a autorităților, este conformă cu dreptul Uniunii Europene, în special cu principiul nediscriminării și al cetățeniei Uniunii, potrivit articolului 6 alineatul (1) din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE) coroborat cu articolele 12, 17 și următoarele din Tratatul de instituire a Comunității Europene (TCE) și, în cazul unui răspuns afirmativ, principiile menționate trebuie să fie luate în considerare în orice situație în cadrul exercitării puterii de apreciere?

(¹) JO L 190, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 6, p. 3.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Bundesfinanzhofs (Germania) la 20 februarie 2008 — Margarete Block/Finanzamt Kaufbeuren

(Cauza C-67/08)

(2008/C 107/29)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesfinanzhof

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Margarete Block

Pârât: Finanzamt Kaufbeuren

Întrebările preliminare

1) Dispozițiile articolului 73 d, alineatul (1) litera (a) și alineatul (3) din Tratatul CE [devenit articolul 58 alineatul (1) litera (a) și alineatul (3) CE] permit să se excludă imputarea unui impozit pe succesiuni spaniol asupra impozitului pe succesiuni german, prevăzută prin dispozițiile coroborate ale articolului 21 alineatele 1 și 2 punctul 1 din Erbschaftsteuer- und Schenkungsteuergesetz (Legea privind impozitul pe succesiuni și pe donații — denumită în continuare „ErbStG”) și ale articolului 121 din Bewertungsgesetz (Legea privind

evaluarea — denumită în continuare „BewG”) (restricție materială) chiar pentru succesiunile din 1999?

2) Articolul 73 b alineatul (1) din Tratatul CE [devenit articolul 56 alineatul (1) CE] trebuie interpretat în sensul că impozitul pe succesiuni pe care un alt stat membru al Uniunii Europene îl percepe în legătură cu achiziționarea pe cale succesorală a creanțelor de capital deținute la instituțiile de credit din acel stat membru de către un defunct care a avut ultimul domiciliu în Germania și al cărui moștenitor are domiciliul de asemenea în Germania trebuie imputate asupra impozitului pe succesiuni în Germania?

3) Diferitele puncte de legătură în cadrul regimurilor fiscale naționale sunt pertinente pentru a determina care este statul în cauză care trebuie să evite dubla impozitare și, dacă acesta este cazul, legătura cu domiciliul creditorului este mai adecvată decât legătura cu sediul debitorului?

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunale di Napoli — Sezione Lavoro (Italia) la 20 februarie 2008 — Raffaello Visciano/I.N.P.S.

(Cauza C-69/08)

(2008/C 107/30)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale di Napoli — Sezione Lavoro

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Raffaello Visciano

Pârât: I.N.P.S.

Întrebările preliminare

1) Articolele 3 și 4 din Directiva 80/987 (¹) din 20 octombrie 1980, în măsura în care prevăd plata creanțelor salariale ale lucrătorilor salariați, care privesc salarizarea, permit ca astfel de creanțe, în momentul în care sunt valorificate în raport cu instituția de garantare, să fie private de natura lor salarială inițială și să primească calificarea diferită de asigurare socială, numai pentru faptul că plata lor a fost încredințată de către statul membru unei instituții a asigurărilor sociale și că, prin urmare, în reglementarea națională, termenul „salarizare” este înlocuit de termenul „prestație de asigurare socială”?

- 2) Având în vedere finalitatea socială a directivei este suficient ca reglementarea națională să utilizeze creanța salarială inițială a lucrătorului salariat ca un simplu termen de comparație, în raport cu care să poată determina *per relationem* prestația care trebuie garantată prin intervenția instituției de garantare, sau este necesar ca respectiva creanță salarială a lucrătorului în raport cu angajatorul insolubil să fie protejată, prin intervenția instituției de garantare, asigurându-i-se un conținut, garanții, termene și modalități de exercitare similare celor recunoscute oricărei alte creanțe de dreptul muncii în aceeași ordine juridică?
- 3) Principiile care rezultă din reglementarea comunitară și în special principiile echivalenței și efectivității permit aplicarea, pentru creanțele salariale ale lucrătorilor salariați, care privesc salarizarea pe o perioadă determinată conform articolului 4 din Directiva 80/987, a unui regim al prescripției mai puțin favorabil în raport cu cel aplicat creanțelor de natură similară?

(¹) JO L 283, p. 23, Ediție specială 05/vol. 1, p. 197.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Court of Appeal (Civil Division) (Regatul Unit) la 21 februarie 2008 — The Queen la cererea lui Christopher Mellor/Secretary of State for Communities and Local Government

(Cauza C-75/08)

(2008/C 107/31)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

Court of Appeal (Civil Division).

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Christopher Mellor

Pârât: Secretary of State for Communities and Local Government

Întrebările preliminare

- 1) În temeiul articolului 4 din Directiva 85/337/CEE (¹) a Consiliului, astfel cum a fost modificată prin Directivele 97/11/CE (²) și 2003/35/CE (³) (denumită în continuare „directiva”), statele membre trebuie să pună la dispoziția

publicului motivele unei decizii prin care se stabilește că nu există obligația ca un proiect aparținând categoriilor prezentate în anexa II să constituie obiectul unei evaluări în conformitate cu articolele 5-10 din directivă?

- 2) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare, această obligație este îndeplinită de conținutul scrisorii adresate de Secretary of State la 4 decembrie 2006?
- 3) În cazul unui răspuns negativ la a doua întrebare, care este întinderea obligației de a motiva în acest context?

(¹) Directiva 85/337/CEE a Consiliului din 27 iunie 1985 privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului (JO L 175, p. 40, Ediție specială 15/vol. 1, p. 174).

(²) JO L 73, p. 5, Ediție specială 15/vol. 3, p. 254.

(³) Directiva 2003/35/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 mai 2003 de instituire a participării publicului la elaborarea anumitor planuri și programe privind mediul și de modificare a directivelor 85/337/CEE și 96/61/CE ale Consiliului în ceea ce privește participarea publicului și accesul la justiție (JO L 156, p. 17, Ediție specială 15/vol. 10, p. 8).

Acțiune introdusă la 29 februarie 2008 — Comisia Comunităților Europene/Regatul Spaniei

(Cauza C-94/08)

(2008/C 107/32)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: domnul G. Rozet și doamna L. Lozano Palacios, agenți)

Pârât: Regatul Spaniei

Concluziile reclamantei

— Constatarea faptului că, prin menținerea în legislația sa a cerinței naționalității spaniole pentru exercitarea funcțiilor de căpitan și de ofițer secund pe toate navele aflate sub pavilion spaniol diferite de navele comerciale cu tonaj brut mai mic de 100 GT care transportă încărcătură sau mai puțin de 100 de pasageri, nave care operează exclusiv între porturi sau puncte situate în zone în care Spania își exercită suveranitatea, drepturi suverane sau jurisdicția, Regatul Spaniei nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul dreptului comunitar și în special în temeiul articolului 39 CE;

— obligarea Regatului Spaniei la plata cheltuielilor de judecată.